

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobkyně: **M. P.**

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 10. 2024, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 25. 6. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žalovaná odňala žalobkyni od 14. 7. 2024 invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu („IPZS“) žalobkyně již není invalidní. Žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí brojila námitkami, neboť s jeho závěry nesouhlasila. Žalovaná rozhodnutím ze dne 14. 10. 2024, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), námitky žalobkyně zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

2. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

II. Žaloba

3. Žalobkyně nesouhlasila s napadeným rozhodnutím a navrhovala, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
4. Žalobkyně v žalobě namítala, že posudkový lékař nesprávně posoudil její zdravotní stav a nesprávně ho zařadil do kapitoly dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), načež řádně neodůvodnil odchýlení se od předchozích posudků, podle kterých byla žalobkyně invalidní. Žalobkyně před onkologickým onemocněním nevykonávala dělnickou profesi, ale pracovala v sociálních službách jako pečovatelka a až po onemocnění musela přejít na fyzicky a psychicky méně náročná zaměstnání. Vyjádřila nesouhlas se změnou rozhodující příčiny zdravotního postižení. Po zdravotní stránce se stále necítí dobře a její denní aktivity jsou výrazně omezeny. Po léčbě rakoviny se u ní projevila neuropatie. Má za to, že její zdravotní postižení odpovídá kapitole II., odd. A, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, hlavní příčinou poklesu pracovní schopnosti je onkologické onemocnění. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti měla být zvýšena o 10 % kvůli dalším onemocněním a vlivu na profesi, kterou žalobkyně vykonávala.
5. Žalobkyně dále napadenému rozhodnutí vytkla, že se žalovaná nezabývala tím, zda posudek o invalidině splňuje požadavky na úplnost, správnost a přesvědčivost.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve vyjádření ze dne 9. 12. 2024 uvedla, že námitky žalobkyně neobstojí. Posudková lékařka se jasně a přezkoumatelně vůči předchozím posouzení zdravotního stavu žalobkyně vymezila. Vytýkaná názorová pluralita nemůže sama o sobě přivodit nezákonnost rozhodnutí. Žalovaná dále nesouhlasila s tím, že by posudková lékařka jakkoli hodlala žalobkyni uškodit přisouzenou „dělnickou profesí“.
7. Žalovaná uzavřela, že odborné nálezy pro dovolávanou invaliditu nehovoří. Výskyt přidružených onemocnění byl patřičně reflektován. Klíčové pak jsou výlučně zdokladované deficity, ne subjektivní pocity a tvrzení.

IV. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

8. V průběhu řízení si krajský soud vyžádal správní (posudkový) spis OSSZ a také správní (dávkový) spis žalované, z nichž vyplývají následující skutečnosti.
9. Žalobkyně byla invalidní v III. stupni invalidity, ke změně invalidity na I. stupeň invalidity došlo od 17. 3. 2022. Posudek o invaliditě lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení stanovil dobu platnosti tohoto posudku do 30. 3. 2024. Z tohoto důvodu došlo u žalobkyně dne 6. 6. 2024 k přezkumu jejího zdravotního stavu z moci úřední.
10. Lékařka Institutu pro posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) posoudila zdravotní stav žalobkyně a vydala dne 6. 6. 2024 posudek se závěrem, že žalobkyně není invalidní.

Pokles pracovní schopnosti hodnotila dle kapitoly II., odd. A, položky 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity ve výši 25 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšila procentní hodnotu o 5 % pro postižení páteře, celkově tak pokles pracovní schopnosti žalobkyně stanovila na 30 %. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého stavu považovala lékařka onkologické onemocnění.

11. Žalovaná na základě závěrů shora uvedeného lékařského posudku IPZS prvostupňovým rozhodnutím od 14. 7. 2024 odňala žalobkyni invalidní důchod.
12. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí brojila 23. 7. 2024 odvoláním, resp. námitkami (dle obsahu podání, pozn. soudu), ve kterých uvedla, že její zdravotní stav je nadále nevyhovující.
13. Pro účely námitkového řízení žalovaná nechala vypracovat posudek o invaliditě ze dne 7. 10. 2024. Posudkový lékař dospěl k závěru, že žalobkyně není invalidní. Lékař shledal, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je chronický vertebrogenní algický syndrom, praec. LSp, s intermitentním kořenovým drážděním. Postižení zařadil do kapitoly XIII., odd. E, položky 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Dospěl k závěru, že pracovní schopnost žalobkyně poklesla o 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zvýšil lékař tuto hodnotu o 10 % na celkových 30 %. Jedná se o lehké postižení. Není zde závažná porucha statodynamiky, insuficience svalového korzetu ani funkčně významný neurologický deficit či neurogenní močový měchýř, proto nelze hodnotit výše. Další zdravotní postižení souvisí s onkologickým onemocněním (přičemž žalobkyně je v remisi), a s plicním nálezem. Lékař hodnotil dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně odlišně od posudku lékaře z 6. 6. 2024. Potvrdil pokles míry pracovní schopnosti pod úroveň invalidního důchodu. S ohledem na dělnickou profesi změnil rozhodující příčinu zdravotního postižení.
14. Na základě posudku o invaliditě ze dne 7. 10. 2024 vydala žalovaná dne 14. 10. 2024 žalobou napadené rozhodnutí, proti kterému žalobkyně brojí žalobou.
15. Krajský soud nechal vypracovat posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Ostravě (dále jen „posudek PK MPSV“). Posudková komise zasedala dne 26. 2. 2025 ve složení předsedy komise, dalšího lékaře s odborností v oblasti neurologie a tajemnice. Žalobkyně byla na jednání přítomna.
16. PK MPSV měla k dispozici dosavadní správní spisovou dokumentaci IPZS a ČSSZ, zdravotní dokumentaci a další lékařské zprávy. V posudku komise shrnula průběh předchozího řízení, závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí a také námitky žalobkyně uplatněné v žalobě. PK MPSV do posudku uvedla diagnostický souhrn žalobkyně. Při jednání byla žalobkyně vyšetřena přítomným neurologem. PK MPSV následně zpracovala posudkové hodnocení.
17. PK MPSV považovala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stav po lumpectomii a resekci sentinelové uzliny axily vpravo pro karcinom pravého prsu, následné chemoterapii a radioterapii, nyní bez známek recidivy či vzdálených metastáz, postižení lehké. To odpovídá kapitole II., odd. A, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, což vede k poklesu pracovní schopnosti na horní hranici v rozmezí 15-25 %, protože rozsah nádoru byl malý, chirurgický zákrok byl jen malého rozsahu, nebyly výrazněji postiženy anatomicky ani funkčně další orgány působením nádoru ani léčbou. Žalobkyně není schopna těžké fyzické práce, je schopna využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a po případném zaškolení nebo rekvalifikaci vykonávat s výše

uvedenými omezeními lehčí práce v dělnických profesích v lehkém průmyslu nebo ve službách. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšila procentní hodnotu o 5 %, celkově tak pokles pracovní schopnosti žalobkyně stanovila na 30 %.

18. Pokud jde o hodnocení celkového poklesu pracovní schopnosti, je PK MPSV v souladu se závěry uvedenými v předchozích posudcích. V hodnocení kapitoly není PK MPSV v souladu se závěry posudkového lékaře v námitkovém řízení. Dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav je dán dominantně nádorovým onemocněním, a nikoliv málo významným páteřním nálezem.
19. Potíže uvedené v žalobě i při jednání v PK jsou odůvodnitelné zjištěnými diagnózami. Lékařské nálezy dodané v průběhu žalobního řízení nepřinášejí nové posudkové významné skutečnosti. Posudková komise se ztotožňuje s rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, kterou uvedla žalobkyně ve své žalobě. Bolesti zad, dolních končetin a kloubů jsou vysvětlitelné nálezem na bederní páteři. K zániku invalidity došlo v důsledku stabilizace a zlepšení zdravotního stavu proti období, kdy byla žalobkyně uznána invalidní ve III. stupni a později v I. stupni. Aktuálně je žalobkyně více než tři roky od ukončení aktivní protinádorové léčby, recidiva nádoru nebyla prokázána, probíhá jen zajišťovací hormonoterapie. Rozsah nádoru byl v době jeho odstranění malý, chirurgický zákrok byl malého rozsahu. Neurologický nález na páteři je lehký, funkční omezení je jen na bederním úseku páteře.
20. Posudková komise po prostudování doložené spisové a zdravotní dokumentace hodnotila stav žalobkyně dle kapitoly II., odd. A, položky 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a uzavřela, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní.
21. S posudkem PK MPSV žalobkyně nesouhlasila.

V. Jednání soudu

22. Krajský soud ve věci nařídil ústní jednání, které se uskutečnilo dne 15. 5. 2025. Žalovaná se řádně omluvila, soud jednal za přítomnosti žalobkyně. Žalobkyně sdělila, že stav jejich dolních končetin se zhoršil a má problémy s chůzí. Kvůli svému zdravotnímu stavu není schopna projít vstupní lékařskou prohlídkou, a proto si najít práci. Tu, kterou vykonávala před onemocněním, již vykonávat kvůli zdravotnímu stavu nemůže. Nesouhlasí s tím, že posudkové komise neustále měnila procentní pokles míry pracovní schopnosti. Má za to, že lékaři činili vše pro to, aby to bylo vždy 30 %. Žalobkyně pracovala v úklidových službách na zkrácený úvazek, ale protože přišla o invalidní důchod, musela by pracovat na plný úvazek, což by vzhledem ke všem zdravotním obtížím nezvládla. O práci se pokouší, nyní je ve zkušební době. Uvidí, zda práci na plný úvazek zvládne. Krajský soud seznámil žalobkyni s podstatným obsahem správního spisu a následně provedl k důkazu posudek PK MPSV ze dne 26. 2. 2025.
23. Krajský soud neprovedl k důkazu lékařskou zprávu MUDr. Š. z neurologické ambulance ze dne 25. 3. 2025 a ze 30. 4. 2025. V souzené věci je možné vycházet v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. toliko ze zdravotního stavu žalobce v době rozhodování žalované. Případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterému by mělo dojít po tomto datu, popř. vznik nových zdravotních obtíží, nebo změna zdravotního stavu žalobce jako taková, proto nemohou být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněny. Žalobce tak má možnost poukazovat na své

případně se zhoršující zdravotní obtíže v novém správním řízení. Krajský soud neshledal, že by tato zpráva měla přesah do okamžiku vydání napadeného rozhodnutí.

24. Poté krajský soud dal žalobkyni řízení prostor ke konečnému návrhu a následně postupoval podle § 49 odst. 12 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

VI. Posouzení věci krajským soudem

25. Žaloba **není důvodná**.
26. Žalobkyně nesouhlasila s tím, jak byl ve správním řízení posouzen její zdravotní stav, resp. nesouhlasila se závěrem, že není invalidní.
27. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, jakož i schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti.
28. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku lékařské služby ČSSZ v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.), resp. posudku odborné lékařské posudkové služby OSSZ vydaného pro účely prvoinstančního řízení, neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, že se komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a že své posudkové závěry náležitě odůvodní.
29. Při rozhodování o nároku na invalidní důchod je tedy stěžejní naplnění požadavku na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění správního rozhodnutí, resp. posudkového hodnocení, na němž je rozhodnutí založeno (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2003, č.j. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS, ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, ze dne 11. 10. 2013, č.j. 4 Ads 42/2013-43, či ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 Ads 116/2014-46). Úkolem krajského soudu je vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudku PK MPSV zřejmé, že byl stav žalobce komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace a že bylo přihlédnuto ke všem tvrzeným obtížím – tedy

zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn (srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017-15, bod 19).

30. Napadené rozhodnutí, resp. posudkové hodnocení, na jehož podkladě je rozhodnutí o stupni invalidity vydáno, musí obsahovat přesvědčivé odůvodnění, co se při porovnání s předchozím obdobím ve zdravotním stavu pojištěnce přesně změnilo, jinak řečeno, určit a objasnit důvod či příčinu zániku nebo změnu stupně invalidity. Je tedy nutno přesvědčivě odůvodnit, zda zůstal oproti předchozímu období zdravotní stav nezměněn, případně v čem spočívá zlepšení zdravotního stavu nebo jeho stabilizace při porovnání s obdobím, kdy dávka byla přiznána či naposledy ponechána, případně zda dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu. *„Pro přesvědčivost posudkových závěrů je nezbytné, aby v posudku uváděný důvod zániku nebo změny stupně invalidity byl zcela konkrétně a jednoznačně vysvětlen, neboť jen tak může soud získat potřebný skutkový základ pro správné právní posouzení věci“*. Jedná se přitom o otázku odbornou, pro jejíž posouzení nemá soud potřebné (medicínské) znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 4 Ads 147/2010–117).
31. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).
32. S ohledem na povahu sporu (spornou otázku) byl pro účely rozhodnutí ve věci v soudním řízení vypracován posudek PK MPSV ze dne 26. 2. 2025, který byl proveden jako důkaz při ústním jednání soudu ve věci dne 15. 5. 2025. Krajský soud hodnotí tento posudek po formální stránce jako zcela souladný s požadavky vyhlášky o posuzování invalidity, byl vypracován komisí zasedající v řádném složení (členem byl též lékař s odborností v oboru neurologie), a PK MPSV zohlednila všechny relevantní lékařské zprávy. Žalobkyně byla jednání komise přítomna, vyšetřil ji přítomný neurolog.
33. Krajský soud má skutkový stav za řádně a dostatečně zjištěný. Předmětný posudek PK MPSV soud považuje za úplný ve vztahu k podkladům i k hodnocení zdravotního postižení žalobkyně z hlediska jeho vlivu na její pracovní schopnost ke dni vydání napadeného rozhodnutí.
34. Z hlediska přesvědčivosti závěrů posudku PK MPSV je nutné zdůraznit, že se shodují se závěry v posudku lékaře IPZS ze dne 6. 6. 2024. Oba posudky kvalifikovaly rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podle kapitoly II, oddílu A, položky

1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. To, že onkologické onemocnění je hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu a příčina měla být kvalifikována podle kapitoly II, oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tvrdila i žalobkyně v žalobě.

35. Rovněž pokud jde o stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, tato byla všemi posudky stanovena na 30 %, přičemž vždy byly zohledněny i další zdravotní postižení žalobkyně. Z volby příslušné položky zdravotního postižení ve spojení s odůvodněním posudku vyplývá, jakým způsobem posudkoví lékaři nahlíželi na celkovou výkonnost žalobkyně, její pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity.
36. Posudek PK MPSV se shodoval s posudkem IPZS ze dne 14. 10. 2024 v procentním poklesu pracovní schopnosti, nikoli však v zařazení do kapitoly. PK MPSV vysvětlila, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je dán dominantně nádorovým onemocněním, a nikoli málo významným páteřním nálezem. Neurologický nález MUDr. Š. na páteři je lehký, funkční omezení je jen na bederním úseku páteře. Pro stanovení hlavní příčiny poklesu pracovní schopnosti byla žalobkyně vyšetřena během zasedání PK MPSV přítomným neurologem.
37. PK MPSV dále vysvětlila, že se ztotožňuje s tvrzením žalobkyně, že rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je nádorové onemocnění. Proto hodnotila postižení žalobkyně dle kapitoly II, oddílu A ve shodě s posudkem IPZS Ostrava 6. 6. 2024. Dodala, že bolesti zad, dolních končetin a kloubů jsou vysvětlitelné nálezem na bederní páteři a převážně senzitivní neuropatií dolních končetin, prokázanou EMG vyšetřením. V důsledku zjištěných onemocnění nebyla žalobkyně k datu napadeného rozhodnutí schopna těžké fyzické práce, v dlouhodobé vynucené pracovní poloze, zvedání a přenášení těžkých břemen, v kancerogenním riziku, a v nadměrném chladu.
38. PK MPSV taktéž vysvětlila, proč byla původně žalobkyni přiznána invalidita v III. a následně v I. stupni a následně oduznána. Uvedla, že k zániku invalidity došlo v důsledku stabilizace a zlepšení zdravotního stavu proti období, kdy byla uznána invalidní ve 3. stupni a později v 1. stupni. Aktuálně je žalobkyně více než 3 roky od ukončené aktivní protinádorové léčby cytostatické, radiační a monoklonálními protilátkami, recidiva nádoru nebyla prokázána, probíhá jen zajišťovací hormonoterapie, rozsah nádoru byl v době jeho odstranění malý, ve stadiu pT1, bez průkazu metastáz v regionálních uzlinách, chirurgický zákrok byl malého rozsahu, nemutilující, nepostihující horní končetiny, které jsou plně funkční, onkomarkery jsou negativní, hodnota estradiol FSH 74,6 je v kastrovacích hodnotách, estradiol.
39. Již výše bylo nastíněno, že správní soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže učinit sama žalobkyně. Je třeba též zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, neboť se jedná právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nemůže činit sám, nýbrž vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v potaz, zda žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší, či zda by je zařadila do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č.

359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37).

40. Co se týče ostatních postižení žalobkyně, k tomu je třeba odkázat na § 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity, podle které je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Dva posudky se – v souladu s tvrzením žalobkyně v žalobě – shodují v tom, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je onkologické onemocnění. Vícero zdravotních problémů bylo v posudcích zohledněno procentním zvýšením. V souladu s platnou právní úpravou muselo dojít k posouzení pracovního poklesu na základě nejzávažnější zdravotní postižení. Dvě posudkové komise se shodly na jednoznačném závěru, jaké zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, přičemž PK MPSV taktéž vysvětlila, proč se závěrem uvedeným v posudku IPZS ze dne 14. 10. 2024 nesouhlasí. Oba souladné posudky shodně stanovily procentní míru poklesu pracovní schopnosti 25 %, přičemž oba připočítaly 5 % pro další chorobné stavy. To, zda připočítá lékař 10 % či 5 % je na jeho uvážení po posouzení, o jak závažná další postižení se jedná. V nyní posuzované věci žalobkyni shlédl neurolog při jednání komise, navíc v této věci PK MPSV vysvětlila, že neurologický nález je lehký.
41. Žalovaná vysvětlila v napadeném rozhodnutí, z jakých důvodů dospěla k závěru, že žalobkyně nesplňuje podmínky § 38 zákona o důchodovém pojištění pro přiznání invalidity. Tyto závěry podporuje i posudek posudkové komise MPSV. Námitky žalobkyně tak krajský soud neshledal důvodnými.

VIII. Závěr a náhrada nákladů řízení

42. V soudním řízení nebylo prokázáno, že by žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Závěry napadeného rozhodnutí tedy nezbyvá než potvrdit. Žaloba nebyla shledána důvodnou a krajský soud ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
43. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšné žalované žádné náklady nad rámec její obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení jí tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo

člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 15. května 2025

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně